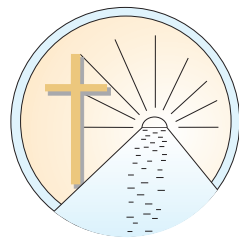

SIONS

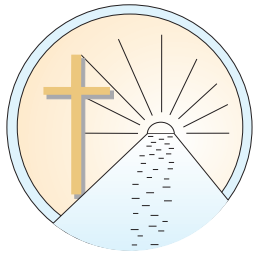
Missionstidning

Nr 4/2022

*Detta är Herrens port, de
rättfärdiga går in genom den.
Jag tackar dig för att du svarade
mig och blev min frälsning.
(Ps. 118:20–21).*

BIBELORDET

Fröjderop om frälsning hörs i de rättfärdigas hyddor: "Herrens högra hand gör mäktiga ting! Herrens högra hand upphöjer, Herrens högra hand gör mäktiga ting!" Jag ska inte dö, utan leva och förkunna Herrens gärningar. Hårt har Herren tuktat mig, men han utlämnade mig inte åt döden. Öppna för mig rättfärdighetens portar, jag vill gå in genom dem och tacka Herren. Detta är Herrens port, de rättfärdiga går in genom den. Jag tackar dig för att du svarade mig och blev min frälsning. Stenen som husbyggarna förkastade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, underbart är det i våra ögon. Detta är dagen som Herren har gjort, låt oss jubla och glädjas i dag!

Ps. 118:15-24

HELGDAGAR

Skärtorsdagen, Luk. 22:14-22, *Den heliga nattvarden*

Långfredagen, Luk. 23:32-46, *Guds Lamm.*

Påskdagen, Luk. 24:1-12, *Kristus är uppstånden.*

Annandag påsk, Luk. 24:13-35, *Mötet med den Uppståndne.*

Första söndagen efter påsk, Joh. 20:19-31, *Uppståndelsens vittnen.*

Andra söndagen efter påsk, Joh. 10:11-16, *Den gode herden.*

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Art. 16

Om det borgerliga livet

Om det borgerliga livet lära de, att lagliga borgerliga ordningar äro Guds verk, att det är de kristna tillåtet att bekläda överhetsämbeten, vara domare, döma mål enligt kejsarlig eller annan gällande lag, ådöma kroppsstraff enligt lag, föra rättmätiga krig, göra krigstjänst, köpa och sälja enligt lag, besitta egendom, avlägga ed, då myndigheterna fordra, samt ingå äktenskap.

De fördöma vederdöparna, som förbjuda de kristna att befatta sig med dessa borgerliga uppgifter.

De fördöma även dem, som icke anse den kristliga fullkomligheten bestå i gudsfruktan och tro, utan i övergivandet av de borgerliga uppgifterna; evangelium förkunnar ju en evig hjärtats rättfärdighet. Dock upplöser det icke stat och familj, utan fordrar eftertryckligt, att de skola vidmakthållas såsom gudomliga ordningar och att man inom dylika ordningars ram skall öva kärlek. Därför böra de kristna ovillkorligen lyda sin överhet och sina lagar, blott dessa icke bjuda något, som är synd, ty då böra de mera lyda Gud än människor. Apg. 5.

Stilla veckans aktläsningar:

Måndagen, Luk. 22:39-62,
Jesus i Getsemane.

Tisdagen, Luk. 22:63-23:12,
Jesus förhör.

Onsdagen, Luk. 23:13-31,
Jesus döms.

SIONS Missionstidning

Nr 4/2022

Kristus, kyrkans Herre	4
Tryggheten i Gud	7
Kristi förnedring och upphöjelse på korset	8
Krigsherrarna Kedorlaomer och Gog, samt Herren Sebaot, härskarornas Gud	10
Uppståndelsens sol lyser än idag	12
Ordets verkan och kraft	14
Barnsida: Biljetten	16
Ungdomsflik: Har du mig kär?	18
Kristus - förbannad i vårt ställe	20
Till minne av Gunn-Britt Ahola	22
Förunderliga är Guds vägar	24
Annonser, prenumerationer.....	26

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund,
Ida Snellman

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Vårens möteskalender

2-3.4	Skutnäs
9-10.4	Flynängen
15-16.4	Närvilä
17-18.4	Bosund
23-24.4	Punsar
30.4-1.5	Skutnäs

Kristus, kyrkans Herre

”Jag har också andra får som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så ska det bli en hjord och en herde.” (Joh. 10:16)

Kristi kyrkas enhet är ett ämne som idag diskuteras på många håll. En del försöker nå enheten genom att koncentrera sig på det som förenar, någon annan genom att hålla tyst om sin egen syn medan någon använder maktpolitik för att tysta ner den andra parten. Ändå syns frågan om enhet i Bibeln på ett helt annorlunda sätt. Med den här skrivelsen vill jag försöka lyfta fram den enhetssyn som vi ser i Bibeln i Kristi eget ord. Enligt Bibeln finns enhetens grund i Gud. Eheten är också en gåva som redan finns. Därför är vägen till enhet en förlorad sons väg till Gud. Kristi kyrka är redan nu ett, och kan inte heller vara annat, och den innesluter nya medlemmar genom ordet där det rätt förkunnas. Jag vill också lyfta fram vilka slutsatser vi borde dra av detta när vi betraktar nyare och äldre kristna kyrkor i dagens läge. Vi går ändå inte in i detaljer.

En enda herde, en enda röst

Gud bestämde i sin vishet att frälsa världen genom Kristus som är både offerlammet och herden. Jesus har burit hela världens skuld på korset och lidit döden i vårt ställe. Genom

Kristi blod och uppståndelse har Gud ställt Jesus som den store herden för sin världsvida troende kyrka. (Hebr. 13:20).

Jesus berättar i liknelsen om den goda herden som ger sitt liv för fåren. Fåren som lyssnar till herdens röst har tagits in till hjorden genom Kristus-dörren. Fariséerna är inte Kristi får därför att de inte tog emot hans ord. Jesus återkommer till temat om herden och fåren under tempelinvigningshögtiden och där avslutar han diskussionen om herden och fåren på ett överraskande sätt. Jesus säger: *”Jag och Fadern är ett.”* (Joh. 10:1–30).

I det föregående kan vi lägga märke till att där förenas i samma bild tre enheter, hjorden, Kristus-herden och hans enhet med Fadern. I Johannes-evangeliets sjuttonde kapitel kan vi se saken från en annan synvinkel. Eheten finns mellan Fadern och Sonen. Kristi enhet med Fadern framställs som grund och mål för Kristi frälsningsarbete för människorna. Frälsningen består i det att också lärjungarna tas in i samma enhet. De blir därför också delaktiga av Kristi härlighet. För att den enheten

skulle bestå ber Kristus till Fadern. Bönen blev fullbordad efter Kristi död och uppståndelse.

Ordet skapar enhet. Genom att Kristus helgade apostlarna med sitt ord, har enhet i Guds namn uppstått. Ordet som apostlarna i sin tur kommer att predika helgar och förenar nya troende till samma hjord och enhet (17:17, 20). Detta arbete fick sin början under pingsthögtiden. Jesu ord om ”andra får” förverkligades när folk från flera olika länder förenades till ett och samma fårarhus.

Vi kan lägga märke till att i det föregående grundar Jesus kyrkans enhet på en grund som inte kan rasa. Han själv är grunden. Han har fullbordat frälsningen på korset och med sitt ord samlar han hjorden. Det är Gud som gör allt: han har lagt grunden, han är grunden och han är också den som bygger på grunden genom den Helige Ande. På den grunden har Gud satt oss som levande stenar. Frågan om enhet avgörs med delaktighet i Kristus-grunden som uppstår genom ordet.

Enheten finns redan

Kristus Jesus är den rätta grunden för sin kyrka. Guds ord är ställt som ett verktyg för att förverkliga enheten. Den här tankegången bekänner vi även i den Augsburgska bekännelsen – Kristi ord rent förkunnat och sakramenten rätt förvaltade är den enda grunden för enhet.

Enheten har att göra med Guds egen enhet, därför byggs inte kyrkans enhet på människors

viljas grund. Eheten är en födelsegåva som vi får av Gud när vi blir pånyttfödda genom ordet. Kristi ord om enhet är inte ett bud, ett ord som man måste uppfylla. Säkert märkte du att ordet om enhet inte sades till apostlarna. Kristus bad till Fadern om enheten: *”Far ... jag i dem och du i mig, så att de är fullkomligt förenade till ett.”* (17:21, 23). Eheten är en gåva som Gud skänker när en person tas in i Guds rike genom evangeliet i dopet eller en förlorad son tas in genom syndernas förlåtelse. Precis där uppstår enheten i Kristus mellan en enskild syndare och hjorden av tidigare benådade syndare, Gud skapar det genom ordet. Syndaren får bli medlem i Kristi kropp, tillsammans med andra syndare, som vill förbli där Kristi ord predikas rätt.

Kristi kyrka är redan nu, såsom det sägs, *”Ett i Kristus”*. Men om vi glömmer eller går förbi ordet, har vi varken enhet eller Kristus. Utan Kristi ord kan människor endast samlas under samma tak, men enheten finns inte där. Jesus säger: *”Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord. Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom.”* (Joh. 14:23).

Kyrkor idag

Vi förstår att den enhet som Kristus ber om i sin översteprästerliga bön (Joh. 17) är en enhet som har sin grund i ordet som han har gett åt sina apostlar. En kristen kyrka eller en församling är en del av Kristi världsvida kyrka om den predikar evangelium enligt det

Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord. Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom.”

*”Vänd ert öra hit
och kom till mig!
Hör,
så får er själ leva!”*

apostoliska ordet och förvaltar sakramenten enligt Kristi ordning. När den gör så är det ett bevis på att Guds Ande verkar där. Kyrkan gör lärjungar till Jesus efter hans befallning med gåvor som Jesus gav (Matt. 28:18–20). Men detta betyder också att det inte räcker till att endast ha en vilja att ”representera” Kristi kyrka på orten. Man måste stå grundade i de apostoliska skrifterna och bekännelserna. Det slutgiltiga beslutet om en församling är att en trofast församling måste lämnas åt Herren. Det är endast han som har rätten och kunskapen till att bestämma över ”ljusstaken” (Upp. 1:13).

Denna regel gäller både för nyare och äldre kyrkor. Kristi och hans ords makt över kyrkan borde göra oss alla ödmjuka. Kristi kyrka är och borde alltid vara inför Herren såsom en arvinge som gärna hör vad Herren har att säga – det som han medfört genom sina apostlar. Den kyrkan hör Guds ord, inte endast använder eller hänvisar till ordet.

”Vänd ert öra hit och kom till mig! Hör, så får er själ leva!” sade Gud genom Jesaja, när han profeterade för Israels församling (Jes. 55:3). Israel lyssnade inte, de ville inte höra. De ville älska och tjäna Herren och sin nästa på sitt eget sätt. Därför fick Israels stora och stolta ledare lida, på samma sätt som de fattiga och svaga fick lida i deras händer. Olydnaden har

samma konsekvenser också i nya testamentet. Sju hundra år senare i Mindre Asien fick aposteln Johannes i en syn se hur Israels Gud gick *”mitt bland ljusstakarna.”* (Upp. 1:13). Ljusstakarna var församlingar och stjärnor i handen var deras herdar. Synen gavs för att påminna också dagens Kristi kyrka om hans rättighet att döma. De församlingar som levde i bättring och tro hade ett löfte, men de som var stolta eller inte brydde sig om läran var falsk blev varnade för en dom.

Tröst

Johannes syn av Herren som går mellan ljusstakarna är en tröst för oss idag. Herren går mitt ibland oss för frälsningens skull, inte domens. Han vill att vi blir frälsta. Han är tålmodig och mild. Han vill ge tid för bättring och uppmanar de trofasta att hålla fram den rätta kärleken och läran i församlingen. När kärleken är rätt och Kristi ord predikas rätt genom Kristi tjänare verkar Kristus själv i församlingen. Han stöder församlingarna med sin närvaro och rannsakar hjärtan. Det är därför han går mellan ljusstakarna. Det är nåd, Kristus är kyrkans enda Herre!

Vesa Pöyhtäri

Tryggheten i Gud

I Europa har vi haft det lugnt under de senaste årtionden. Vi har inte behövt uppleva krig. Två av våra yngsta generationer har inte någon erfarenhet av vad krig innebär. De har inte behövt tänka på eventuella beredskapsplaner för att skydda det uppväxande släktet eller ens tänka på att det kan bli brist på livsmedel.

På en kort tid har den trygghet som vi tog för givet tagits ifrån oss. Kriget i Ukraina och Mellersta Europa gör oss oroliga. Beslutsfattarna i Finland diskuterar om landets försvar ifall det värsta scenariot blir verklighet.

Som kristna lever vi här på jorden och det som sker berör oss. Vi känner oro och vi glömmer så lätt att framtiden är i Guds hand. Dåliga nyheter fyller våra tankar och vi glömmer Guds storhet och omsorg. Ändå är vår Gud en Gud över alla gudar, härskare över alla jordiska härskare. Jesus, Guds Son, sa efter uppståndelsen: *”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden.”* (Matt. 28:18). Han har vunnit den värsta fienden som kan finnas, döden själv, och lovat oss ett evigt liv hos sig. Påskens budskap ger lugn och frid i våra hjärtan och skapar evighetsperspektiv framför våra ögon. Gud är med oss och med dig, kära vän. Han har kontroll över hela världen. Han prövar folken, sätter deras gränser och ingenting sker som inte han tillåter. Vi får lita på Gud och hans ledning.

Som kristna behöver vi inte vänta och se vad som händer i världen. Gud har gett oss alla ett ”vapen” som är effektivare än något annat i världen. Vi får be och sucka till vår Himmelske Fader. Han har befallt oss att be om hans hjälp. Vi får be för oss själva, för vår president, regering och för Ukrainas och Europas ledare. Och även för Rysslands ledare. Vi får be att Gud skulle stanna Rysslands styrkor och vända dem tillbaka till sitt eget land. Bönen var i effektivt bruk i Finlands krig under åren 1939–1945. Då bads det i varje hem, man samlades i bönehusen och i kyrkor till bön. Det samma kan vi göra även idag. Nu är vår uppgift att be för Ukrainas människor och för fred i landet.

Vi får trösta oss med Guds ord. David skriver i sin psalm:

Herren är mitt ljus och min frälsning. Vem skulle jag frukta? Herren försvarar mitt liv. Vem skulle jag vara rädd för? När de onda kommer emot mig för att sluka mig, mina motståndare och fiender, då ska de själva snava och falla. Om en här belägrar mig räds inte mitt hjärta, om krig bryter ut mot mig är jag ändå trygg. Ett har jag begärt av Herren, detta söker jag: att få bo i Herrens hus i alla mina livsdagar, för att se Herrens ljuvlighet och söka honom i hans tempel.

Psa 27: 1-4

Vesa Pöyhtäri

Påskpsalm

KRISTI FÖRNERING OCH UPPHÖJELSE PÅ KORSET

När vi firar påsk så kan vi betrakta Kristus från många olika synvinklar. Ett traditionellt sätt är att vi betraktar Kristus både i sin förnedring och i sin upphöjelse. När Kristus vandrade här på jorden utövade han inte alltid sin gudomliga makt. Han dolde sin allmakt så fullständigt, att de flesta hade svårt att se honom som den Frälsare som han var. Hit hör hans ringa födelse och fattigdom men särskilt hans lidande och död på korset. Till Kristi upphöjelse hör sedan särskilt hans nedstigande till helvetet, uppståndelse från de döda samt himmelfärd.

Särskilt när vi läser Johannes evangelium kan vi se, hur dessa två tillstånd: förnedring och upphöjelse, är sammanvävda i varandra och tillsammans vittnar om Jesu brinnande kärlek till oss syndare.

Johannes berättar, hur Jesus ibland utförde symboliska handlingar. Han förvandlade vatten till vin och gav en brödbit till sin förrädare Judas Iskariot. Inför sitt lidande tvättade han också sina lärjungars fötter: ”Jesus visste, att Fadern hade gett allt i hans händer, att han utgått från Gud och skulle gå till Gud. Han reste sig från bordet, lade av sig manteln och tog en linnehandduk som han knöt om sig. Sedan hällde han vatten i ett tvättfat och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med handduken som han hade runt midjan.” (Joh. Ev. 13:3-5).

Att Mästaren skulle tvätta sina lärjungars fötter bröt mot alla tänkbara seder och sociala

normer i den dåtida världen. Till saken hör att lärjungarna tjänade sin lärare. Men inte ens de förväntades tvätta dennes fötter. Jesus däremot visade sin gudomliga storhet och allmakt genom att utföra en slavs arbete. Motsatsen kunde knappast vara större än så. Dessutom agerade Jesus mycket beslutsamt då han på detta sätt förenade ord och handling med varandra.

Men varför handlade Jesus på detta sätt? För det första pekade tvagningen av lärjungarnas fötter framåt mot långfredagen. Jesus skulle som Herrens lidande tjänare försona hela världens alla synder genom sin fruktansvärda och förnedrande död på korset. Ändå skulle han samtidigt bli upphöjd när han på detta sätt älskade oss till det sista. För det andra gav Jesus ett exempel för oss. Som hans lärjungar skall vi inte söka efter höga ställningar och speciella rättigheter. Vi får öva oss i den svåra konsten att tjäna varandra med den kraft som han själver oss. Detta får vi göra i ord och i gärning, förlåtande synder i Jesu namn och i Jesu blod.

För det tredje visar Petrus förvirring hur ofattbar Guds hela frälsningsplan är för vår fallna natur. Men saken berodde ju inte på honom eller oss andra utan på Gud allena. Därför kan vi ännu idag tacka och lova Gud för att Kristus verkligen till kropp och själ har lidit på korset samt på detta sätt förvärvat oss evigt liv och salighet.

Marko Sjöblom

*Jesus, lär mig rätt betrakta
dina smärtor och din nöd
och din bittra, svåra död.
Låt mig också ödmjukt akta
på de dyra, helga sår
där jag liv och hälsa får.*

*Hjälp att jag all världslig strävan
kan i dag ur hågen slå
och vid korset stadigt stå.
Räck till räddning i min bävan
droppar av ditt helga blod,
som kan stärka själ och mod.*

*Öppna du förståndets öga
så att jag din kärlek ser
och den frälsning du mig ger
när på smärtans kors, det höga,
som Guds lamm du offras här
och all världens synder bär.*

*Syndens allvar kan jag finna,
då för mig du svettats blod
när du inför döden stod
och du såg Guds vrede brinna
över synden, varmed jag
brutit mot Guds helga lag.*

*Högfärd måste från mig vika
när du, som den högste är,
törnekrona ödmjuk bär.
Hur oss världen här kan svika
syns när först du blir berömd
och till korset sedan dömd.*

*Så skall korset bli min ära
och ditt blod min högsta skatt;
ja, jag har mig föresatt
att din smälek tåligt bära,
hellre lida hån, förakt
än ha lust till världens prakt.*

*Jesus, låt mig detta lära:
saligheten finner jag
blott hos dig som fyllt Guds lag,
ty jag kan ej rätt dig ära
eller leva som jag bör
om jag icke med dig dör.*

Psb 68

Krigsherrarna Kedorlaomer och Gog, samt Herren Sebaot, härskarornas Gud

Jag hör till den generation som fick leva drygt 50 år i en välsignad tid med fred och stabilitet och mat på bordet. Jag tackar Gud för den nåden. Men i bibeln finner vi tider då Gud tillåter att pest, krig och svält drabbar folk och länder. Ofta följer dessa tätt inpå varandra. Till exempel i Uppenbarelseboken läser vi om följderna då Lammet bröt det fjärde sigillet. Döden får då makt över en fjärdedel av jorden, att döda med svärd och med svält och med pest och genom jordens vilda djur.

Från begynnelsen till änden har döden härjat här på jorden. Guds folk är inte skonade från den lekamliga döden, men Jesus har friköpt de sina från Guds vrededom och den eviga döden. Här på jorden har det uppkommit olika våldsverkare. I det första regelrätta kriget som bibeln vittnar om drogs den rättfärdige Abraham med. Vi läser om det kriget i första Mosebokens fjortonde kapitel. Kriget fördes mellan en allians ledd av Kedorlaomer, dödsgudinnans tjänare och Sodoms och Gomorras kungar allierade med tre andra städers kungar. Sodoms och Gomorras kungar flydde och blev tillfångatagna. All egendom och alla livsmedel som fanns i Sodom och Gomorra blev också krigsbyte. Även Abrams brorson Lot blev bortförd med allt som han ägde, eftersom han bodde i Sodom.

Men Abram, hebrén får höra att hans släkting Lot var tillfångatagen. ”När Abram hörde att

hans släkting var tillfångatagen lät han sina mest erfarna män rycka ut, trehundraarton män som var födda i hans hus.” Abram som var allierad med Aner, Eshkol och Mamre vinner en stor seger. Lot blev befriad och han fick sin egendom tillbaka. Men den egendomen täcks senare av eld och svavel, som Herren för syndens skull sänder över städerna på slätten. Här märker vi att den egendom vi har här i syndens land inte har något evighetsvärde. Lot blev befriad ur Kedorlaomers våld, men hans vistelse i Sodom blev förödande då hans hustru gick under och döttrarna blev fördärvade av syndens smitta. Lot får ingen glädje mera här på jorden.

Men med Abram som inte ville ha något att göra med Sodoms skatter sluter Herren ett evigt förbund. Abraham får sedan löfte av Gud om ett jordiskt land till evig tid för sina köttsliga ättlingar och ett evigt rike hos Gud för hans ättlingar i tron på Jesus.

I Hesekiels boks 38:e kapitel finner vi en profetia om ett kommande krig. Där heter fältherren Gog och han kommer från Magogs land, ett land som har antagits ligga norr om Svarta havet. Gog är storfurste över Meshek och Tubal. I Mosebokens 10 kapitel märker vi att Magog, Meshek och Tubal var den rättfärdige Noas barnbarn, söner till mellansonen Jafet. Herren Gud fördömer denne Gog, som börjar tänka ut onda planer. Hesekiel skriver

att Gud sätter krokare i hans käftar. Vi förstår att Gud, härskarornas Herre eller Herren Sebaot också är Herre över denne sista tidens krigsherre. Herren Sebaot, som på det finska språket benämns som ”sotajoukkojen Herra” är helig och allsmäktig. Han älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Han tvingar även ondskan att tjäna det goda tills tiden för domen är inne. Gud använder även denne krigsherre Gog. Han kallas till tjänst och Gud för honom ut ur hans eget land. Och en enorm och välrustad skara drar ut mot Israels berg, ett land som länge legat öde, men åter befolkats. Gog drar ut för att plundra och röva och många andra folk följer med för att strida mot Guds folk Israel som åter bor i trygghet.

Under den senaste tiden har vi fått känna hur vi liksom blivit lamslagna och uppgivna över ondskan och krigets ofattbara grymhet. Då är det gott att påminna oss om hur Gud är allsmäktig och att han även tvingar det onda att tjäna hans syften. Hesekiel skriver: ”*I kommande dagar ska det ske. Jag ska låta dig komma över mitt land, för att hednafolken ska lära känna mig när jag inför deras ögon visar mig helig på dig, Gog.*”

Den dagen då Gog kommer över Israel släpper Gud lös sin vrede. Gud ska döma honom med pest och blod. Han låter slagregn och hagelstenar, eld och svavel regna över honom och hans härar och de många folk som följer honom. Gud gör sig känd inför många hednafolks ögon. ”*Och de ska inse att han är Herren.*” Den mäktiga hären skall falla på Israels berg och Gud skall också sända eld över Magogs land och över dem som bor i trygghet i kustländerna. Även de länderna skall då inse att Gud är Herren.

Och Gud ska göra sitt heliga namn känt för Israel. Hans heliga namn skall aldrig mera bli vanhelgat. Folken ska inse att Gud är Herren, den Helige i Israel. Och profeten skriver: ”*Se, det kommer, ja, det ska ske! säger Herren Gud. Detta är den dag som jag har talat om.*”

Krigsröken ligger tung över den värld som Gud har skapat. Synden tvingade människan ut ur Edens paradiset och människosläktet har upplevt åtskilliga förödande krig, där såväl rättfärdiga som orättfärdiga lidit och stupat. Men på Golgata kulle lät Gud mörkrets makter slå fritt mot hans egen son. Frälsaren och fridsfursten vann en evig seger och djävulens huvud krossades. Paradiset står öppet och i tro ser vi fram emot nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Herren kommer! Han skall inte dröja skriver profeten. Gud kommer en dag att torka den sista tåren och hemma oss Gud plågar inte ens onda minnen. Se Gud gör allting nytt. Det spirar redan. Fäst blicken på Jesus. Han leder sitt folk igenom all nöd här i syndens land. Därför skall vi inte tappa modet utan förtrösta på Herren. Här nere råder hans väldiga händer. I svåra tider, under tider av nöd är Jesus mitt ibland de sina. Inför honom skall alla knän böjas. Även mäktiga och till synes oövervinnerliga krigsherrar är som en vindpust inför Herren Sebaot när han sätter sin gräns.

Må Gud ge oss alla nåd och kraft att härda ut. Vi får ropa till Gud i nöden. Guds folks böner när ännu idag Herren Sebaots öron.

Lövö den 06.03.2022
Kristian Gäddnäs

Uppståndelsens sol lyser än idag

Inledning

På påskdagen får vi följa med två kvinnor, två Marior, till uppståndelsegraven. När de två kvinnorna kommer till graven märker de att graven är tom. De springer tillbaka till apostlarna och lärjungarna med glädjebudskapet, Kristus är uppstånden! På påskdagens gudstjänst brukar församlingen svara: Ja, han är sannerligen uppstånden! Det svaret uteblev i den tvivlande församlingen i Jerusalem. Kanske kvinnorna försökte övertyga alla andra: "Graven är tom! Det kom till och med en ängel till oss och sa: *Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått!*" (Luk 24:5-6) Kommer ni inte ihåg? Det var ju det som han berättade för oss tidigare: "Människosonen måste utlämnas i syndares händer och bli korsfäst och uppstå på tredje dagen." (Luk 24:6-7)

Apostlarna och alla andra lärjungarna fick sedan med egna ögon se den uppståndne, och blev övertygade om det som hade hänt. Tron på den uppståndne och levande Kristus förändrade deras liv. Den fick apostlarna och lärjungarna att frimodigt förkunna Guds evangelium för dem som inte trodde. Den levande Kristus gav dem mod att möta alla slags motgångar, till och med martyrdöden. Den här övertygelsen kan vi läsa om i aposteln Paulus brev till församlingen i Korinth.

Uppståndelsen är ett faktum

I 1 Kor 15 kan vi läsa om hur Paulus undervisar om Kristi uppståndelse: *Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er, som ni tog emot och som ni står fasta i. Genom evangeliet blir ni frälsta, om ni håller fast vid ordet som jag förkunnade. Annars var det ingen mening med att ni kom till tro. Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna* (1 Kor 15:1-4) Till evangelium hör alltså inte bara tron på Kristi försoningsdöd, utan också tron på Kristi segerrika uppståndelse. Och Paulus är övertygad om att uppståndelsen är något som verkligen har skett. Han ger skäl till det som han tror. Han skriver att Jesus var död, och att han blev begravd. Man kan ju undra varför Paulus behöver tillägga att Jesus blev begravd. Är det inte en självklarhet att man lägger de döda i en grav? Men kanske Paulus vill understryka att Jesus verkligen var död, för annars hade Jesus inte kunnat uppstå. Paulus skriver också att Jesus uppstod, och fortsätter med att ge goda skäl för det som han påstår. Han skriver att Jesus uppstod från de döda och visade sig för över 500 personer. Och om över 500 människor har sett Jesus levande, då är han väl levande? Men om någon fortfarande tvivlar så nämner

han att de flesta av vittnena ännu lever. (1 Kor 15:3-6) De kan vittna om att Jesus steg upp från de döda, och att uppståndelsen är ett faktum. En kristen som du och jag står alltså på en säker grund. Jesus Kristus, som dog på Golgata kors, har verkligen uppstått från de döda. Skrifterna har gått i uppfyllelse!

Uppståndelsens sol lyser fortfarande

Intressant är att alla evangelister lyfter fram likadana saker när de två kvinnorna går till graven. Alla fyra evangelister berättar att de går tidigt på morgonen till graven på den första veckodagen. Matteus och Markus berättar också att det var efter sabbaten. Jesus dör sin försoningsdöd och läggs i graven och han ligger död i graven på sabbaten, på den sjunde dagen. Efter sabbaten stiger han upp från de döda. I kyrkans tradition har man undervisat om att Jesus uppstår på den åttonde dagen. Han vilade på den sjunde och steg upp på den åttonde. Det här berättar för oss att Jesus skapar något nytt! Uppståndelsen är startskottet för den nya skapelsen, det har kommit en ny tidsålder. Nummer åtta symboliserar evigheten, och genom sin uppståndelse öppnar Jesus upp just det för oss. Döden fick inget grepp över Guds Messias, utan fick se sig besegrad.

Det här har alla Jesu lärjungar fått inse. De första lärjungarna fick sitta tillsammans med den uppståndne Kristus i person, det får vi inte göra idag. Men vi får ändå möta honom på ett lika verkligt sätt. Genom tron och dopet så är vi i Kristus, och Kristus är i oss. Vi är en ny skapelse i kraft av Jesu korsdöd och uppståndelse. Den nya skapelsen, påskens mysterium, frälsningen i Jesus Kristus och det eviga livet får vi del av idag. Vi får

möta Kristus i Guds ord och vi får ta del av honom i nattvarden. Och när vi gör det här har vi evigt liv. Allt det här sker ju på den kristna församlingens gudstjänst. Därför får en kristen fira påsk inte bara på påsken, utan varje söndag. På söndagen, på

uppståndelsedagen, får du och jag komma till Kristus och låta uppståndelsens sol lysa i våra ansikten. Det ljuset ger oss kraft att vandra i det här livet, och kraft att vandra ända fram till himlen där uppståndelsens sol lyser i all evighet.

Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått!

Richard Eklund

Ordets verkan och kraft

Lukas 4 är det skrivet om att Jesus hade blivit döpt vid Jordan av Johannes Döparen. Därefter fördes han av Anden ut i öknen för att sättas på prov. Efter fyrtio dagars fastande, då han led av svår hunger, kom fienden djävulen och frestade honom. Eftersom han visste att Jesus hade makt föreslog han: "Är du Guds Son så säg att dessa stenar blir bröd." Men Jesus använde sig av Guds ord ur skrifterna och gav oss kristna ett gott föredöme för våra frestelsestunder. Han svarar: "Det är skrivet att människan lever inte endast av bröd, utan av vart och ett Guds ord." Det visar på samma gång att vi behöver allt Guds ord.

Därefter ville djävulen fresta Jesus med att han borde bli en världslig kung. Vid ett senare tillfälle svarade Jesus, att hans rike inte är av denna världen. Här fick den onde makt att för ett ögonblick visa honom från ett mycket högt berg all härlighet som är i världen och säger till honom: "Allt detta skall tillfalla dig om du faller ner och tillber mig." Den Onde säger att han har makt att ge detta åt vem han vill. Men vi vet att han är en lögnare ända från begynnelsen, ty så läser vi i Bibeln, ord som Herren ropade till Mose från berget: "Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund, så skall ni vara min egendom inför alla folk, ty hela jorden är min. Och ni skall vara för mig ett prästerligt konungarrike och ett heligt folk. Detta är de ord, som du skall säga till Israels barn."

Nu svarade Jesus: "Gå bort ifrån mig Satan, ty det är skrivet, din Herre Gud skall du tillbe och endast honom skall du dyrka."

Hårt arbetade den onde på att Jesus inte skulle bli vår frälsare. Och eftersom det inte fanns någon annan ren och rättfärdig, som skulle ha dugt till att försona våra synder, så hade det varit ute med oss om inte Jesus hållit provet. Jesus som själv också var Ordet, som redan i begynnelsen var hos Gud och som var Gud. Såsom Johannes beskriver det i sitt evangeliums första kapitel. Nu skulle det bevisas för oss människor, att han var den som Fadern hade sänt till vår Frälsare. Som höll också för det tredje provet, då han svarade att det har också blivit sagt: "Du skall inte fresta Herren din Gud."

Efter detta lämnade frestaren Jesus för en tid och han kom till Galliléen full av Ande och kraft och predikade i deras synagogor. Han kom också till Nasaret, där han växt upp och på söndagen gick han till synagogan, såsom hans sedvänja var. Han stod upp och ville läsa och man gav honom profeten Jesaja. Därur läste han: "Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig att utropa frihet för de fångna och syn för de blindade, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren." Han sade till dem att idag har

denna skrift gått i fullbordan inför era öron. Nu var det en besöksetid för Nasarets folk, då Jesus började verka. Må det ännu bli sådana besöksetider ännu denna yttersta tid bland alla folk före Frälsaren kommer tillbaka. Vi läste ju orden som Mose fick av Herren: "Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund, så skall ni vara min egendom inför alla folk, ty hela jorden är min. Och ni skall vara för mig ett prästerligt konungarrike och ett heligt folk. Detta är de ord, som du skall säga till Israels barn."

Detta prästerliga kungarrike har Jesus sedan förnyat för nya testamentets folk, då han genom sitt lidande, sin död och uppståndelse hade fullbordat frälsningsverket och sänt ut sina lärjungar att predika bättring och syndernas förlåtelse för alla folk. Då blåste han på dem och sade: "Ta emot den Helige Ande, vilkas synder ni förlåter, de är dem förlätna och vilkas ni binder, de är bundna i dem. Ännu gäller samma frälsning och Frälsare Jesus för alla folk. Orden som Herren sade gäller alltjämt: "ty hela jorden är min." Det finns inte rum för någon annan tro och kristendom än den som Herren givit mänskligheten, ty Frälsaren Jesus Kristus har han givit, inte bara åt Israel, utan därifrån vidare till alla folk. Skynda dig därför du som ännu vet med dig att du inte fått dina synder förlätta. Guds frid!

Sven Granholm

Biljetten

Var är biljetten? Vart ska du resa? Jo jag skall resa till himmelen! Och vem betalade den biljetten? Det gjorde Jesus min frälsare. Så sjungs det i en sång. Och vi får nu stilla oss inför påskens stora högtid. Påsken som för oss kristna är så stor att den nästan är lite svår att förstå.

Varför behöver Jesus dö på ett kors? I Jesaja kapitel 53 vers 4-6 står det såhär: Men det var våra sjukdomar Han bar, våra plågor Han led, när vi trodde att Han blev straffad, slagen av Gud, förnedrad. Han blev pinad för våra brott, sargad för våra synder, Han tuktades för att vi skulle helas, Hans sår gav oss bot. Vi gick alla vilse som får, var och en tog sin egen väg, men Herren lät vår skuld drabba Honom.

Jesus dog alltså för att bli som en av oss. Genom Jesu död och uppståndelse får vi leva som glada kristna. Jesus har burit alla våra fel och brister, Han har dött för allt som vi någonsin har gjort fel och allt vi kommer att göra fel och stigit upp till himlen dit biljetten är betalad för oss.

Vi behöver inte längre se på Gud som en pappa som sitter i himlen och pekar ner på oss och förbjuder oss att leva som fria och glada kristna.

Nej Gud ser ner på oss genom Jesus och hans verk på korset. Och då får vi leva som fria och

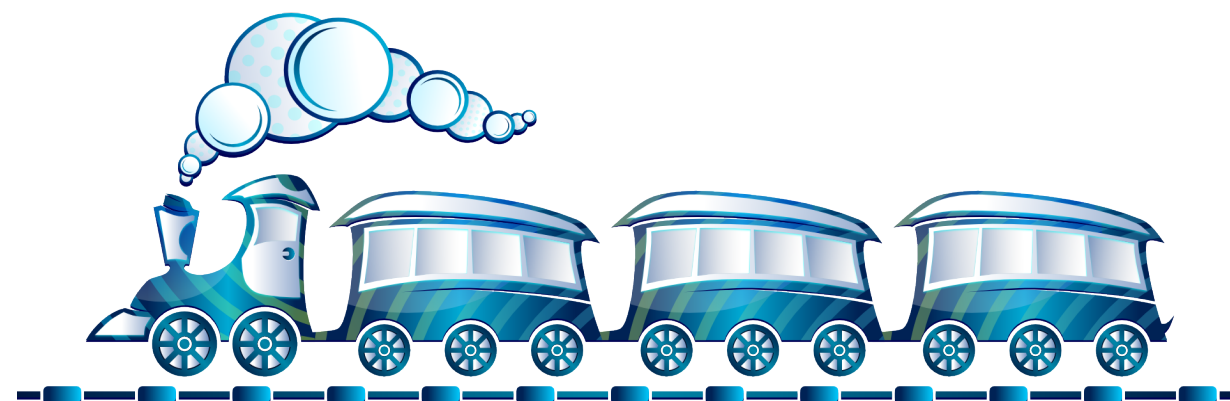
glada kristna. Vi får tacka för allt det goda Herren har gjort, vi får berätta för andra om vår tro. Vi får bära det ljus som Jesus givit oss med glädje och styrka. Vi har en Pappa i himlen som bryr sig om oss mer än vi någonsin kommer att kunna förstå.

Gud har alltså besegrat allt det som är dåligt på vår jord. Han äger jorden och människorna som bor på den. Han har till och med besegrat döden. Så vi behöver inte ens vara rädd för att dö.

Påskens budskap handlar inte bara om hur vi skall leva vår vardag från måndag till söndag. Påsken är vårt hopp. Jesus är vårt hopp. Korset är vårt hopp. Tron är vårt hopp.

Just nu lever vi i en tid med mycket oro uti världen. Där krig, corona och död härskar. Vi lever i en värld där mörkret kämpar mot ljuset. Jesus föddes till en värld där gott och ont, ljus och mörker kämpade mot varandra. Jesus arbetade i det lilla. Han predikade, botade sjuka, tog barnen upp i famnen och välsignade dem, såg de ensamma. Stod upp för dem som gjorde fel och förlät dem.

Älskade alla människor oberoende var de var och vad de kämpade med. Och det största, Han har lovat att vara med oss ända till slutet och vi har en gratis biljett betalad till himlen. Välkommen med på tåget!

*Med fribiljett jag reser,
på banan trygg och glad,
till hemmet och till arvet
till rikets huvudstad.
En kappsäck full av synder,
var mig till stort besvär,
men den tog konduktören,
jag vet ej var den är.*

*Jag tar den ej tillbaka,
och så är saken kvitt,
jag skall väl något giva,
då får jag resa fritt!
En ränsel man mej givit,
i den finns mycket gott,
där har jag fribiljetten
och nyckeln till mitt slott.*

*Där finnes honungskaka
och vin av bästa slag,
hur många vi än bliver,
det räcker för var dag.
Där har jag dokumenter
och papper utan fel,
uppå min lösepenning
och på min arvedel.*

*Kamrater dyra kära,
på resan vi följas åt,
vi gnabbas under stundom,
men skämmas efteråt.
Då går den blygsselfulle
till den som förnärad var,
och säger ett «förlåt mej»,
och då är saken klar!*

Glad Påsk och en Glad färd
på Guds tåg genom livet ända in till himlen.

Ingrid

Har du mig kär?

Inför påsken ska vi göra en inblick i Petrusberättelsen. Petrus, som var en av Jesu mest kända lärjungar har en väldigt intressant berättelse. Jag tänkte att vi kunde göra två stickprov av vem Petrus var, innan vi går till förnekelsen och hans agerande kring påsken.

I dessa stickprov ser vi att han å ena sidan kallas klippan, på grund av sin bekännelse att Jesus är Guds Messias i Matteus 16, men å andra sidan blir han strängt tilltalad då han talar som den onde vill. Jesus säger då till och med: *“Gå bort satan”*. Jesus säger det för att Petrus då frestar Jesus från att utföra sin viktiga uppgift.

Nu ska vi se på hur Petrusberättelsen fortsätter samtidigt som Jesus lider och dör, och vad som händer med Petrus efter uppståndelsen. Vi läser berättelsen om hur Petrus förnekar Jesus i Matt 26:69-75. Före

förnekelseberättelsen har Jesus förutsagt att alla av lärjungarna ska överge honom, inklusive Petrus. Petrus säger då till Jesus; att även om alla andra överger honom, så ska han inte göra det. Vad svarar då Jesus honom: *“Jag säger dig sanningen: I natt, innan tuppen gal, kommer du att förneka mig tre gånger”*, Petrus står fast vid sitt tidigare svar och säger; *“Även om jag måste dö med dig ska jag aldrig förneka dig”*.

I förnekelseberättelsen ser vi ändå vad som händer. Petrus förnekar Jesus. Varje gång han förnekar blir han allt kraftigare i sitt uttal att han inte känner Jesus. Till och med så att han förbannar och svär den sista gången han förnekar och säger: *“Jag känner inte den mannen”*. Jag tror att det fungerar så här också för oss när vi befinner oss i nya situationer, på ny studieort, i skolan, eller på en ny arbetsplats. Ju fortare vi erkänner oss vara kristna desto

lättare är det då att vittna och man får mera möjligheter. Sedan kan det också vara andra vägen. Ju mer vi dröjer med att bekänna Jesus, desto svårare blir det.

Även om man har berättat att man är kristen kan det vara svårt. När jag var i det militära, visste mina stugkompisar nog om att jag var kristen, även om jag inte minns hur jag berättade det. En av mina stugkompisar var inte kristen, men han var intresserad och jag diskuterade med honom några gånger om det. Men en gång när jag läste nya testamentet för mig själv när jag låg på min säng i stugan började

någon av stugkompisarna håna mig och sade: *“Nyfelt, håll en kvällsandakt för oss”*. Då vek jag mig och var inte beredd att hålla. Idag önskar jag verkligen att jag skulle ha läst ett stycke ur det utdelade gideonitiska nya testamentet, och delat tron med dem.

Vi får många tillfällen i livet när vi får möjligheten att bekänna Jesus och berätta om hans offerdöd och kärlek. I berättelsen om Petrus gråter han bittert när tuppen gal, han kommer ihåg Jesu ord. Nu har han övergett sin mästare. Det måste ha varit en fruktansvärd känsla. Men hans kärleksfulle mästare hade inte övergett honom. Han hade en uppgift som han hade fått av Fadern, och den lämnade han inte trots olika frestelser och förnekelse. Han är en mästare som kämpade i liv och död för Petrus och för vår frälsning. Vår Petrusberättelse slutar heller inte för Petrus med förnekelsen.

Vi får många tillfällen i livet när vi får möjligheten att bekänna Jesus och berätta om hans offerdöd och kärlek.

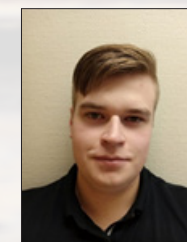
I Johannesevangeliet ser vi hur Petrus blir upprättad. Efter uppståndelsen frågar Jesus tre gånger angående Petrus kärlek till honom. När Petrus för tredje gången då säger att han har Jesus kär, så berättar Jesus om vad som ska hända Petrus i framtiden. Då ska Petrus ledas dit han inte vill. Han ska alltså få dö för Jesu skull, vilket sedan också sker. Även

om Petrus vek sig och höll sig undan i rädsla, när Jesus var lydig sin uppgift i korsdöden, så kommer Petrus att få dö för Jesu skull senare. Vi kanske någon gång blir rädda som Petrus och inte följer efter Jesus, eftersom vi inte vill lida för hans skull. Då ska vi ändå komma ihåg Jesu sista ord till

Petrus i Johannesevangeliet, när han säger: *“Följ du mig”*.

Fortfarande finns möjligheten att följa Jesus. Han vet hur bristfälliga vi människor är, men han gick ändå i döden för vår skull. Gläd er ungdomar att Jesu kärlek står kvar och att hans lydnad räcker till för allas vår frälsning. Vi får också ha bönen till Gud i våra hjärtan *“Ske din vilja i mitt liv”*, så att vi skulle kämpa trons goda kamp till slutet.

Ha ett välsignat påskfirande i Jesu efterföljd!

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare

Kristus

– förbannad i vårt ställe

Gal. 3:13

Kristus har alltså icke endast blivit korsfäst och dött, utan Guds kärlek har också lagt synden på honom. Då synden lagts på honom, kommer lagen och säger: Varje syndare skall dö. Om alltså du, Kristus, vill gå i borgen, taga på dig skulden och bära straffet, skall du också bära synden och förbannelsen. Det är alltså med rätta som Paulus tillämpar det allmänna lagbudet från Mose på Kristus: »Var och en som hänger på trä är en förbannelse för Gud.» Kristus hängde på trä, alltså är han en förbannelse för Gud.

Och detta är vår högsta tröst att så kläda på Kristus och hölja honom i mina, dina och hela världens synder och att se honom bära alla våra synder. Om man betraktar honom så, undanröjer han med lätthet alla våra motståndares svärmiska åsikter om gärningsrättfärdigheten. Papisterna fantisera nämligen ihop ett slags av kärleken formad tro, och genom den vilja de borttaga synderna och bli rättfärdiggjorda. Det betyder att avkläda och befria Kristus från synderna, att göra honom oskyldig och i stället tynga ned och hölja oss själva i våra synder, att se synderna icke hos Kristus utan hos oss. Det betyder i

verkligheten att taga bort Kristus och göra honom till intet nyttig. Ty om det är sant, att vi genom lagens gärningar och genom kärleken taga bort synderna, så är det alltså icke Kristus som tager bort dem utan vi. [437] Men om han verkligen är Guds lamm, som tager bort världens synd, som blivit en förbannelse för vår skull och höljts i våra synder, då följer därav med nödvändighet, att vi icke kunna rättfärdiggöras och borttaga synderna genom kärleken. Ty Gud har icke lagt våra synder på oss utan på Kristus, sin Son. Om de borttagas genom honom, kunna de icke borttagas genom oss. Detta intygar hela Skriften, och detsamma bekänna och bedja vi i trosbekännelsen, då vi säga: Jag tror på Jesus Kristus, Guds Son, som lidit, korsfäst och dött för vår skull.

Detta är den ljuvligaste av alla läror och bräddfull av tröst. Den lär, att Gud hyser en utsäglig och översvinnlig barmhärtighet och kärlek mot oss. Den innebär nämligen, att då den barmhärtige Fadern såg oss förtryckas av lagen och hållas under förbannelsen utan någon möjlighet att befrias därifrån, sände han sin Son i världen, lade

alla människors alla synder på honom och sade till honom: Var Petrus, förnekaren, var Paulus, förföljaren, hädaren och våldsverkaren, var David, äktenskapsbrytaren, var syndaren, som åt äpplet i paradiset, var rövaren på korset, med ett ord, var alla människors person, som gjort alla människors synder och se sedan till, att du betalar och gör till fyllest för dem! Då kommer lagen och säger: Jag finner, att denne syndare tager på sig alla människors synder, och jag ser ingen synd utom hos honom. Alltså skall han dö på korset. – Och så angriper lagen honom och dödar honom. Då detta skett, är hela världen renad och försönad från alla synder, och följaktligen är den också befriad från döden och från allt ont. Men sedan synden och döden röjts ur vägen genom denna enda människa, skulle Gud icke se något annat i hela världen, särskilt om världen trodde, än idel renhet och rättfärdighet. Och även om vissa rester av synd stannade kvar, skulle Gud likväl icke kunna märka dem för solen Kristus.

En klipp ur Martin Luther, Stora Galaterbrevskommentaren.

Till minne av Gunn-Britt Ahola

Till minne av vår kära mamma Gunn-Britt Maria Ahola f. Snellman

Mamma föddes i Torp, Källby, 02.06.1932. Hennes föräldrar var Evald och Hilda Snellman och hon hade 9 syskon.

Hon träffade vår pappa Helge Ahola i ung ålder. De gifte sig och flyttade till Karleby 1953 och välsignades med 10 barn.

Mammas och pappas gemensamma liv varade endast 29 år, pappa fick cancer och flyttade till himlen bara 51 år gammal. Mamma blev då änka vid 49 års ålder och fick ensam ta hand om oss barn. Att uppfostra oss ensam var ingen enkel uppgift, men hon hade en fast förtröstan på Guds omsorg. Hon vägledde oss i tron genom att ofta citera bibeln och påminde oss om vad som är det viktigaste i livet.

Mamma hade sitt andliga hem i Närvilä bönehus och det var mycket viktigt för henne att besöka bönehuset på söndagar och hon var också aktivt med i syföreningen så länge hon hade krafter.

Hon välsignades med 53 barnbarn och fick sitt 102 barnbarnsbarn dagen innan hon flyttade till himlen.

Mamma var en mycket positiv och glad person och hade lätt för skratt. Hon hade många vänner och var mån och hade omsorg om sina medmänniskor. Hennes älsklingsång var SS 311 Min framtidssång är ljus och lång.

Mamma bekände sin tro på ett frimodigt och naturligt sätt och människor hon träffade i vardagen förstod att det är en självklarhet att hon räknar med Gud i allt hon gör.

Ett exempel var när hon besökte läkaren och han frågade om hon vill flytta till ett åldringsboende, men det är lång kö till boendet. Då svarade hon ”ja det vill jag nog gärna, men helst vill jag flytta till himlen, men det verkar vara lång kö dit också”.

Mammas dörr till hennes jordiska hem är nu stängd. Den dörren som alltid stod öppen och välkomnande för oss alla.

Men till himlen är dörren öppen. Mammas önskan och bön var att vi alla skulle hålla dörren till Jesus öppen, så att Han kan leda våra liv och vi en dag kan alla mötas i himlen.

Natten den 19.2.2020 somnade mamma stilla in med sönerna Hans och Lasse vid sin sida. Mammas bön var i flera år att Herren skulle ta hem henne under natten när hon sover. Gud hörde den bönen, men han hörde också våra böner och vi fick vara vid hennes sida när hon flyttade.

Gud gav oss tre stillsamma dagar, då nästan alla av hennes barn, barnbarn och barnbarnsbarn fick komma in och ta avsked, berätta vad hon betytt för oss alla samt sjunga och be inför hennes sista avfärd. Barnbarnsbarnen ritade teckningar och skrev brev åt henne till hennes himmelfärd.

Vi fick uppleva att himlen kom ner till åldringsboendet Tervakartano under dessa dagar, himlafesten började redan där, när vi samlades stora och små och Guds frid vilade över oss alla.

Mammas begravning blev inte som vi tänkt oss, vi hade planerat för en stor begravning med släkt och vänner. Men pga pandemin blev det en mycket annorlunda begravning med många begränsningar.

Minnesstunden för släkt och vänner flyttades fram några månader men fick senare inhiberas eftersom situationen inte blev bättre. Vi ordnade då en familjeminnestund sommaren 2021 där vi fick tillsammans komma ihåg mamma, flera av barnen och barnbarnen delade fina minnen.

Minnesstunden avslutades med andakt av barnbarnet Jussi där han på ett fint sätt sammanfattade vad han och vi alla kände, speciellt de tre sista avskedsdagarna med henne.

Utdrag ur Jussis andakt:

När vi tänker på henne minns vi hur viktig tron och vandrigen var för henne. Hon brydde sig om oss alla, och man kände sig verkligen välkommen då man hälsade på hos henne. Mommo hade glimten i ögat, humorn fanns med ända till slutet. Hon satte andra före sig själv och var omtänksam. Hon hade en sån härlig vishet, som säkert skulle ha kunnat stilla ett krig vid behov.

Mommo var fattig i sig själv, men ändå rik. Hon visste vilken skatt hon ägde, och vart hon var på väg. Det var en stor glädje att få se en kristen flytta till evigheten som vinnare. Kvar lämnar den stora saknaden.

Ett speciellt bibelord kom i mina tankar då jag minns den vishet hon hade, och delade med sig: *”Ett bra träd kan aldrig bära dålig frukt, och ett dåligt träd kan aldrig bära bra frukt.”*

Trädet känns igen på den frukt det bär. Man hittar inte fikon på tistlar eller vindruvor på törnbuskar.” (LUK. 6:43-44)

Mommo är hemma – vi kommer att få träffas där! Tack mommo för allt du givit och lärt!

Vi ber: Käre himmelske Fader! Vi tackar dig och prisar dig. Vi tackar för frälsningen i Jesus Kristus, tack för att vi av nåd får äga det eviga livet, inte genom gärningar utan på grund av din kärlek för oss. Vi tackar dig för den tid vi fått ha Gunn-Britt med oss och för hennes liv. Tack för hon fått vara ett exempel för oss om ödmjukhet, trohet, tjänande och kärlek.

Vi tackar Gud för den tid vi fick ha Mamma med oss och för hennes liv. Tack för hon fått vara ett exempel för oss om ödmjukhet, trohet, tjänande och kärlek.

Frid över mamma Gunn-Britts minne!
Barnen

Förunderliga är Guds vägar

– Intervju med Dritan Thomollari från Albanien

Det är den andra mars och vi diskuterar via videolänk. Dritan Thomollari som är på andra änden har nyss fyllt år och gårdagen har inneburit extra uppvaktning.

– Skulle jag räkna hur många födelsedagar jag haft skulle jag bara vara 13 år, men jag har firat 54 gånger. Jag är född på skottårsdagen 1968, inte långt efter att religionerna förbjöds i mitt hemland. Jag är uppvuxen i en ortodox familj. Min släkt är sedan sju generationer tillbaka ortodoxa. Detta är något jag stolt över eftersom den ottomanska regimen beskattade alla hårt som inte var muslimer. Det var svårt att få bröd på bordet, men min familj ville ändå följa Kristus.

När det ottomanska riket föll lyckades Dritans släkt ta sig upp och blev snabbt en framstående familj.

– När kommunisterna kom till makten vid 1946 blev villkoren samma för alla människor i samhället. Min familjs egendomar konfiskerades och det som min familj hårt arbetat för gick om intet.

Dritan Thomollari tillsammans med Toni Heikkilä

Förföljelser bröt ut i landet och präster döddes. Året innan Dritan föddes blev en ortodox präst dödad för att han hade döpt ett barn. Andra blev sända till fångläger.

– När jag var ett par dagar gammal beslöt min mamma sig för att föra mig till prästen. Men av rädsla för att bli dödad vågade prästen inte döpa mig. Prästerna var hårt övervakade och varje aktivitet som kunde ses som kristen var livsfarlig. Trots detta växte jag upp med kristna traditioner. Tillsammans med familjen firade vi påsk och jul i hemlighet varje år. Statsmakten avlyssnade folket och genom att hota människor fick de reda på vad som pågick. Därför måste allt ske diskret.

När östblockets murar föll under början av 1990-talet föll också Albaniens murar.

– Strax efteråt började jag delta i kristen verksamhet i Albanien. Hungern efter Guds Ord var stor i Albanien. Samtidigt hade Albanien i nästan 50 år levt med en antikristen regering och många såg också snett på att man börjat hänge sig åt sådana ”västerländska aktiviteter”.

Församlingens gudstjänst utomhus i början av januari.

Men det skulle ändå dröja många år innan Dritan kunde ta till sig allt vad klassisk kristen tro innebär.

– Speciellt stora problem hade jag att förstå Romarbrevet och nåden. Jag hade växt upp i en kultur där allt handlade om att arbeta för staten och göra sitt bästa. Också för att kunna gå i universitetet måste jag göra mitt bästa. Jag kämpade, och fick faktiskt guldmedalj för att jag var den bästa eleven i skolan. Men att förstå att Gud faktiskt skänker allt av nåd, och att våra gärningar inte har någon betydelse för frälsningen det hade jag svårt att ta till mig.

Jouko Talonen hade besökt Albanien och kommit i kontakt med familjen under 2009. Bland annat den litteratur av Uuras Saarnivaara som han lät översätta har fått hjälpa Dritan att förstå frälsningen. I boken ”Luther discovers the Gospel” (Luther upptäcker evangeliet) har Dritan också fått se hur andra kämpat med samma fråga. I samtal med bl.a. Vesa Pöyhtäri förstod Dritan att dopet har en central plats för den kristne.

– När jag förstod att dopet är början på det kristna livet och den plats där vi tar del av Kristi död och uppståndelse (Rom 6) ville jag bli döpt. Under år 2015 blev jag döpt. Sedan dess har jag också brunnit för Guds Ord och för människors frälsning.

I ungefär 5 år har Dritan nu studerat bibeln, de lutherska bekännelserna och annan teologi i LFF:s regi. För tillfället studerar han systematisk- och pastoral teologi. Han är också predikant i församlingen i Tirana.

– Tidigare har jag främst studerat och inte predikat så ofta. Men under 2020 slog coronan till, och Harry och Inger Ylipää hamnade lämna med kort varsel. Vesa gav mig då uppgiften att hålla predikogudstjänster. Det var svårt till en början och på grund av restriktionerna höll vi först gudstjänsterna via Whatsapp. Senare har vi kunnat samlas igen, ofta varannan vecka och utomhus. Däremellan har jag skickat predikningar som församlingen kan läsa. Detta har varit en bra praktisk skolning för mig.

Dritan är nu på slutrakan av sina präststudier och om Gud vill blir han och undertecknad ordinerade till präster i slutet av maj.

– Det är stort för mig att få börja tjäna församlingen med Ordet och sakramenten. Det visar att Gud är god och verksam. Samtidigt är jag tacksam till er i Finland och Sverige för allt stöd ni har gett. Fortsätt be för oss här och be för att evangeliets budskap skall ha framgång. Samtidigt vill jag önska er alla Guds välsignelse!

Intervjun gjord av Toni Heikkilä

STORMÖTE

Tornedalens sommarmöte
hålls i Haparanda, ishallen Kuben
den 1 – 3 juli.

Logi i närområdet se
<https://haparandatornio.com/sv/boende/>

Mer info finns på
<https://www.kyrktoget.se/haparanda.fridsforbund>

Kontaktpersoner Sami Talonen
+358 45 6500776 eller
Hans Rahkola 070 24 22 766.

Välkommen att i börens ande
lyssna till Guds Ord!
Haparanda Fridsforbund

Diskussionsserien ”Tro och liv” vid Frebe

Fridsföreningen i Södra Finlands
diskussionsserie
”Tro och liv”
inleds om Gud så vill
söndagen 10.4.2022 kl 16 vid bönehuset
på Fredriksgatan 61 B i Helsingfors.

Det är också möjligt att delta i
tillfällena via Google Meet.

Program och möteslänk finns på
föreningens hemsida
<https://www.frebe.fi/>

Karasamlingar våren 2022

22.3 Risöhall bönehus

- Sista tiden, ängest

Föredragshållare: Tomas Gäddnäs

2.5 Flynnängens bönehus (gemensam samling med kvinnorna)

- Temat och eventuellt föredragshållare ännu öppna

19.5 Punsar bönehus

- Girighet, kärlek till pengar/egendom

Föredragshållare: Seppo Tupeli + paneldebatt med 3-4 deltagare

”Varmt Välkomna till alla tillfällen ”

- Kl. 18.30
- Kaffebjudning
- möjlighet till själavård
- tolkning vid behov

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr
Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr
Övriga 40 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till
nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser, inte
tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

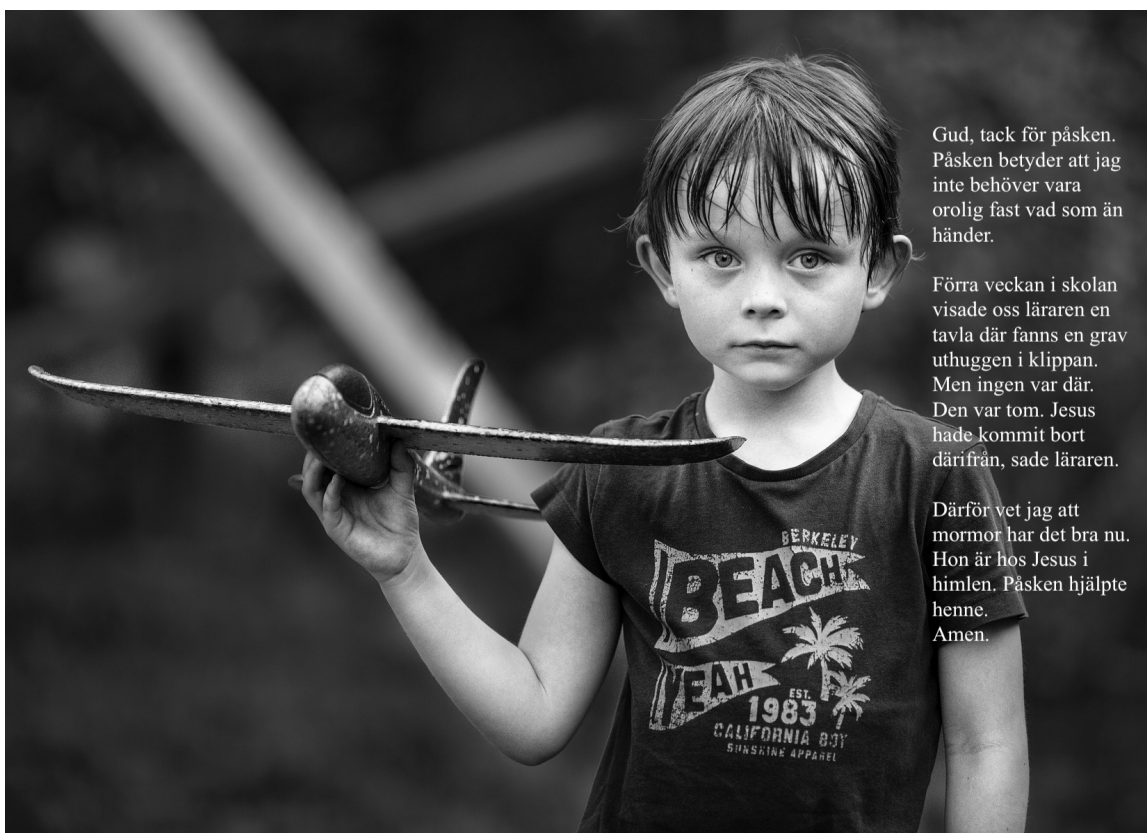
Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

Gud, tack för påsken.
Påsken betyder att jag
inte behöver vara
orolig fast vad som än
händer.

Förra veckan i skolan
visade oss läraren en
tavla där fanns en grav
uthuggen i klippan.
Men ingen var där.
Den var tom. Jesus
hade kommit bort
därifrån, sade läraren.

Därför vet jag att
mormor har det bra nu.
Hon är hos Jesus i
himlen. Påsken hjälpte
henne.
Amen.

A photograph of a sunlit forest path. The sun is low in the sky, creating a warm, golden glow. Rays of light filter through the dense canopy of green trees, creating a dappled light effect on the path. The path is a narrow dirt road that leads into the distance. The overall atmosphere is peaceful and serene.

*Som solen stiger
i vårens tid,
natten och skuggorna
flyr därvid;
så kommer budet
från Kristi grav,
bud om att segern
han vunnit har.*

Sions Sånger, 43:1